

७६२

प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहे

अथ चित्रविद्यामन्त्रः —

संवर्तक ऋषिः । शक्यरी छन्दः । चित्रविद्या देवता । ठं वीजम् ।
१ छं शक्तिः । इष्टसिद्धयर्थे० । वीजशक्तिभ्यां करन्यासः । मन्त्रपादः पङ्क्तानि ॥

अमलकमलमध्ये चन्द्रपीठे निपण्णा-
ममृतकलशदानाभीतिमुद्राग्रहस्ताम् ।
प्रणतशिरसि पूरं संस्रवन्ती सुधायाः
शरणमहमुपैमि श्रीशिवां चित्रविद्याम् ॥

२ वं सं झं झं जुं जुं ठं ह्रीं श्रीं ओं भगवति चित्रविद्ये महामाये
अमृतेश्वरि एहोहि ३ वरदे वरदे प्रसन्नवदने अमृतं प्लावय प्लावय अनलं
शीतलं कुरु कुरु सर्वविषं नाशय नाशय सर्वतापज्वरं हन हन सर्वपैत्योन्मादं
मोचय मोचय आज्योष्णं शमय शमय सर्वजनं मोहय मोहय मां पालय
पालय श्रीं ह्रीं ठं जुं झं झं सं वं स्वाहा ॥

अयुतं सहस्रं वा जपेत् ॥

पुस्तमालिख्य तन्मध्ये वीजपट्कं लिखेत्ततः ।

- १. झं इति ख, ग, घ, ङ मातृकापाठः ।
- २. वं सं झं झं जुं जुं ठं इति ख ङ मातृकापाठः ।
- ३. वरे वरदे इति ख-ङ मातृकापाठः ।

मायया^१ च श्रियावेष्टय मनसा साध्यमूर्धनि ॥

तत्सुधासेचितं ध्यात्वा देशिकं मूर्ध्नि चिन्तयन् ।

विशेत् स्पृशेत् हरेत् सेचेत् चित्रविद्यामनुस्मरन् ॥

कारयेद्वाऽखिलं चान्यैः पैत्योन्मादे तु सुन्दरि ।

वृत्तद्वयं समालिख्य बहिःशूलाष्टकं लिखेत् ॥

वृत्तमध्येऽष्टबीजं च मन्त्रं तस्यान्तरालके ।

शूलाग्रे विलिखेत्साध्यमष्टबीजद्वयं तथा ॥

स्पृशन्मन्त्री द्विधा जप्त्वा वाहनाद्युपचारकान् ।

कृत्वा तच्छतवारं तु मन्त्री मञ्चित्रविद्यया ॥

तत्पत्रं गुळमध्यस्थं खादयित्वा प्रवेशयेत् ।

पुष्पवत्सुधरेजन्तुं प्रविष्टं हव्यवाहनः ॥

अष्टबीजद्वयं प्रतिलोमानुलोमितम् ।

अष्टबीजानि तु मन्त्रादावुक्तानि ॥